

la medreua, o

La una propaganda que tot anunciant ^(la especulac, - permetien) la
 mitja - ellipsa ^{de l'home} a ^{la} jove ten atenció a la seva natura.
~~La veritat es to elpis de la llibertat~~ L'anuar no pot anar més
 d'això,ment ~~de guilla~~ ^{substitu.} a ^{liberal} finit i ansora de l'esclatope?
 dues ones la ^{l'opos} llibertat pot atberar-nos. I la veritat es deu." Diu
 la veritat "vicia Jous (Jo XIV, 6) El vent de deu, la paraula de
 deu, es la llibertat impresa. Preme-rep'tim no una opada mes - la paraula
 el vent es deu.

després de Jo. 14 en

~~Aquesta llista dels Testaments~~ ^{Joan} ~~Jous~~ ^{Joan} ~~es un~~ ^{Joan} ~~l'home~~ ^{Joan} ~~del món,~~ ^{Joan} ~~Jous,~~ ^{Joan} ~~fent un~~
 font i aspres rines i que es la llum del món, Jous, fent un
 "hagan" ^{grups publicitari,} ^{depresses} tan veras, una lla probat, no viu que
 en una frase que ens celosa amb ell i
 Ha veritat uns torn Elines."

La oprent un dels punts capitals de l'ensenyament evangèlic,
 es tota una regla de vida, ~~tota una regla de vida.~~ L'hi es la veritat de
 deu, la paraula de deu que es comunicada per a salutació de tot nostre. L'evang.

es una filosofía completa de la vida, a nosotros P
aceptar-lo independientemente, totalmente, sense mutacions, sense sense
límite examen. ~~En tan~~ ~~to~~ ~~tes~~ ~~les~~ ~~filosofes~~ ~~protestants~~ ~~o~~ ~~altres~~

~~ocasionalment~~

ls ^{seu} ^{lletres} ~~seu~~ ~~lletres~~ ~~terribles~~ ~~permanescen~~ en la garantia del verb de deus. E qui
permanescen en la seva garantia amb la veritat i la resistència el form l'home.

3. - ~~It qui ^{p. Trampelli} ~~conserva~~ la veritat, la veritat ~~trallibera~~.~~

En què consisteix la seva paraula? La seva paraula
són els seus manaments. Els seus mites però ha
dit: "Qui m'estima guarda els meus manaments." (Jo. XIV, 21) Per
~~conseqüent els veritables deixebles són els que permaneixent en la~~
~~seua paraula guarden els seus manaments. I els que guarden~~
~~els seus manaments, l'estimen i viuen en unitat amb Ell.~~
~~Perquè ~~seguint~~ ho ~~és~~ una veritat més: la Paraula, el verb~~
~~és Déu.~~

Així ^{sol dir} ~~permaneix~~ ^{permaneix} en la paraula de Déu, unit amb el Verb,
Ell i qui viu unit amb Ell ^{conserva} la veritat. ~~Deixant~~
(Permanent, Verb i Déu.)

~~dicte~~ "Jo soc la veritat" (Jo. XIV, 6) El Verb de deu, la
 Paraula de deu és la veritat en si mateixa. Repetim ho una vegada més: la
 Paraula, el Verb, és deu.

I és, ent la paraula de deu la veritat, aquesta veritat ho
 és en tots els aspectes, tant en l'ordre espiritual com
 en l'ordre intel·lectual. Ho Jesús que ha dit: "Jo soc la
 llum del món", "la llum de la vida." (Jo. VIII, 12) ~~La llum de~~
~~la veritat és reconeguda al cel, a la Terra i als~~
~~infernus. La veritat és llibertat.~~ ^{deu, que és la} ~~la veritat absoluta~~

~~no pot saber ni la més mínima cosa per part de les~~
~~tenebres. La veritat és llibertat. Finta paraula!~~

~~deu~~, Viure en unió amb l'encarnat, deu i home veritable,

és l'autèntic existencialisme cristià, tan vell com el
cristianisme. La paraula de Déu ens revela el nostre
origen i l'objectiu de la nostra existència. Treu't a
imatge i semblança seva, pecadors i redimits, tenim, pels
mérits de Jesucrist la llibertat d'estevenir fills de Déu (~~et d'esse~~)
~~herens de Déu i coherens de Crist~~ - Jn Joan I, 12),
herens de Déu i coherens de Crist - Jn Joan I, 12),
la paraula de Crist, l'Evangeli, transcendent sobre totes les
filosofies possibles; ha creat una moral, una cultura i
una gran civilització. Unint l'home a Déu, retornant-lo a
Déu, l'existencialisme compèle restar a l'esperit i la carn,

5
satisfere la vida i la mort. És més que una filosofia
sobre la vida: és la mateixa vida, la vida completa i
sense Ferrer, s'aferra a la voluntat divina, una vida
il·luminada per la fe i l'amor al servei de Déu, per l'
esperança d'entrar en el Regne del cel i de rescatar
un dia, amb la resurrecció de la carn, l'home total
per a una existència encara més gloriosa.

"No veic jo, sinó que en mi viu el crist - deca Sant
Pau. (Gal. II. 20) Aquesta empremta de la vitalitat de crist amb la
nostra, aquesta plenitud de vida espiritual, tan perceptible

per l'individu com el batec del seu propi puls, és la
més sublim de les formes d'existència possible a l'home,
l'aspecte més important de les nostres activitats, per
conseqüent un tema capital de la veritable filosofia. Ha
unió amb déu proporciona la vida de la Gràcia i amb
ella la possessió de la veritat.

Totes les filosofies que prescindissen de l'estructura filosòfica
de l'Evangeli no romanen en la veritat. El Diabole - diu
Demòstres no romanen en la veritat. Per això és ell
el pare, l'inventor de la mentida, que és el pecat. I la
mentida no ha pas partit de déu. Quasi totes les formes

2

de l'existencialisme, des de les més baixes, com el
marxisme i el pseudisme, fins a les més espiritualitzades
com el ^{acatòlica, penitenciant} i el protestant. En el millor dels casos són
desparats de la doctrina evangèlica interpretada arbitrària-
ment. El Sant Pastor i els seus no volien disputes amb
els que vivien en les tenebres intel·lectuals. Els aconsellava
una confessió i una comunió ben fetes. Els que l'obeïen
ja no volien discutir amb ell després de rebre els
sagraments. Amb la gràcia de Déu havien recuperat la
veritat i la pau; havien estat alliberats. I és que la
gràcia, el "donum dei" promès per Jesús a la Samaritana, és

~~Donc~~ ~~l'etat~~ la pauca de deu per l'etat primitiu
 de l'home. ^(racional.) Però si el precat ens ha waterminat,
 la gracia ens ha ~~estat~~ restant. Perim la potestat de
 estereim fills de deu - In l. v. Paul Jean. Si admetem
 amb Kierkegaard que el precat es la categoria suprema de
 la persona humana cal ~~també admetre~~ ^{admetre també} que a l'
 home redimit i que persevera en la paraula de deu li ha estat
 donada una forma nova i existencial que despullant-lo

de la facticitat adquireix el retorn a deu. ~~Per que, Deus, ha~~
 de la facticitat adquireix el retorn a deu. ~~Per que, Deus, ha~~
 l'home redimit. Tota altra via es ~~estat~~ una mentida que
 de pipar una ^{l'unic existencialisme} ~~l'unic existencialisme~~ ^{de l'home redimit.} ~~de l'home redimit.~~ ^{Per que, Deus, ha} ~~Per que, Deus, ha~~
 existencial en el precat admetent que es la

l'etat de
 va contra

categoria suprema de la persona i no en la gracia que es la
 singularitat autèntica de l'home veat a imatge i semblança de
 deu? Es una literatura melancòlica ja que la desesperació, filla del precat, es un

Pandi de l'espirit. ha descobert la satisfacció. Peria una
 ofensa a la santitat de déu complaure's a pensar que el peccat
~~causa~~ de l'home que ha rebut el baptisme és el camí que,
 en fent les trencades de l'angúnia, ens situa davant de déu.
 Aquesta absurda fascinació pel peccat ^{via} ~~font~~ de la gràcia és una
 forma malaltissa de racionalitat espiritual. La gràcia ~~no~~ no ve
 pel camí del peccat, sinó de la voluntat que és un do de déu.

~~La gràcia de déu no ve tampoc pel camí de la te, sense
 les obres. La "te sola" de Luter, que tant, allusiona a Kierkegaard, no
 salva. En aquest passatge de l'evangeli se'ns recorda la te
 sola que ha estat en els temps dels límits. No hi ha oporció entre
 la te i les obres. En aquest passatge de l'evangeli ha estat en
 la te i les obres, però a causa de la te, la te i les obres.
 De la paraula de Jesús, o sigui per veient una Abraham i per les obres i per la te.~~

ha gracia de deu no ve tanques pel camí de la fe sense
 un ^{un} clarificament en aquest passatge de l'Evangeli.
 Les obres, la "rela te" de l'hebreu, que tant il·lusiona a Berkeford, no
 salva. Juan tenia amb el profeta Habacuc dir que "el just viu
 per la fe" (Hab II 4) o el dir que la fe es el començament de la
 gràcia. I per tant Pau dir que "l'home es justificat per la fe" (Rom II, 28)

~~(Rom III, 28) vol dir que es la via de la gràcia satisficient a les obres sense
 les obres de la llei. (Rom III 28), o sigui les obres fetes amb la~~

~~gràcia de Jerusalem hi afegix que les obres de l'Antiga Llei només no
 poden salvar, sinó que justificar, o sigui satisficent~~

~~vol dir també que la fe es el producte de la gràcia satisficient, ha d'aconseguir
 de les obres fetes amb la gràcia de Jerusalem, i encara que ^{per un} referència en tots els
 "deu referència a unes obres" d'indi. Pau en la mateixa lletra (Rom II, 6) ~~referència a un paper~~
 el complement de la fe, i la distinció de ^{la fe} ~~de la fe~~ ^{de la fe} ~~de la fe~~ ^{de la fe} ~~de la fe~~~~

~~de que un ^{servira} ~~justificaria~~ la fe sense les
 obres? ^{tant} ~~tant~~ ^{tant} ~~tant~~ ^{tant} ~~tant~~ ^{tant} ~~tant~~ ^{tant} ~~tant~~ ^{tant} ~~tant~~ ^{tant} ~~tant~~ ^{tant} ~~tant~~~~

~~"la fe sense les obres es morta" i també el verset de l'Antiga Llei
 "per la fe sense la gràcia no es pot justificar" ^{o sigui} ~~o sigui~~ ^{o sigui} ~~o sigui~~ ^{o sigui} ~~o sigui~~ ^{o sigui} ~~o sigui~~~~

un homme de la : de tels ^{deux ou p. Janne:} ~~Abraham~~, et notre père, ne ten
justifiant par les obés, pour être Isaac, et un till, pourquoi "
autre? ; vers son la te collaborava avec les sive obés
; par les obés la te est reprise parfaite? (Iac, II)

una ~~realitat científica~~ una realitat experimental
la plenitud de l'existència, la màxima llibertat. ~~Realització~~

La filosofia ha estudiat els ~~temes~~ temes com si ho fessin
i ^{per Pau} la nostra subjectivitat; cap de les existències filosòfiques
els homes ha examinat l'existència humana en tota la
seua plenitud, des del nostre origen fins al ~~últim~~ nostre
últim destí, des dels misteris de la vida ~~de experimentalitat~~
i la mort fins als problemes ~~més importants~~
~~de consciència~~ de consciència i de relació social més importants i concrets.
Per això l'èmfasi és la nostra realitat que ens pot fer lliures.

CC

La verita 6 us
lara clines

—
(part floribica)